

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Cypriani sanctiſſimi episcopi & martyris, ex tractatu de eleemosyna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO 431. *ΧΡΙΣΤΙ*
 τέχνην ἐκφαίνοισι θαυμαζόμενοι,
 ἄλλ' ἄτελοις κηροῖς καὶ πηλοῖς δια-
 λυομένου πολλάκις ἐπέλημμένοι,
 τῆς ὀπίστημης ἑαυτῶν ὀπίσθινούοισι
 πλὴν δυνάμιν, πολλὰ μᾶλλον ἐπα-
 νούμενοι· οὕτως ὁ πάντων ὄριστος
 γῆρας, ὁ ζῶν καὶ ἐνεργῆς τῶ θεοῦ λόγος,
 τῆς ἁρμονίας διακοσμήσας τὰ
 σύμπαντα, οὐχ οἰάμενος ἑμίας ὑ-
 λης, οὐρανοῦ λαβόμενος σώματος,
 πρὸς ἡμᾶς ἀφίκεται· ἄλλ' ἐν πηλῷ
 τὸ μέγα τῆς ἑαυτοῦ δέκνεται τέχνης,
 ἐκ πηλοῦ πλασθέντα διορθούμε-
 νον ἀνθρώπον, αὐτὸς ἐκ παρθένου
 καινοπρεπῶς περιών ἀνθρώπος τῶ
 μηρὶ ἔσπευ τῆς γένεσως διαλλάττων,
 πλὴν δὲ καὶ πάντα πρὸς ἡμᾶς χωρὶς
 ἀμδρῆας ἐκ ἐκφυγῆν κρίνας ὁ-
 μοίωσιν· ἡκτόμενος, ἀσπαραγού-
 μενος, ἡθιωτόμενος, βρέφους
 ἐν φάτῃ κείμενος, τῆς φύσεως
 ἡμῶν πλὴν ἀδένειδον ἐκδεχόμενος
 διὰ τὰς περιλαβούσας ἀμδρῆας
 καὶ αἰτίας· ἄλλ' ἐπὶ βρέφους ὄν, ὁ-
 μοῦ καὶ ἐχθρόν, καὶ πλὴν πύπου
 δορυβεί φάλαγγα, μάχης ἔλκων
 ὅππ' μετανοῖαν, καὶ παρασκευάζων
 τῆς ὑποσειλάντος αὐτοῦ περιφρο-
 νεῖν βασιλέως.

bili quapiam materia artem suam
 ostendentes, magnam sui admira-
 tionem excitare solent; verum-
 etiam vilem cerā, & lutum quod
 dissoluitur, sæpe fumentes, artis
 suæ vim in ea explicant, & cumu-
 latiore laudem promerentur:
 ita sane omnium optimus artifex,
 viuum illud & efficax Dei Ver- *Heb. 4. v. 12.*
 bum, quod vniuersam hanc re-
 rum molem mira ordinis concin-
 nitate exornauit, non tamquam
 preciosa aliqua materia, hoc est,
 caelesti corpore sumpto ad nos de-
 scendit; sed in luto artis suæ ma-
 gnitudinem declarauit, dum ipse
 hominem ex limo formatum in-
 stauraturus, noua quadam ratio-
 ne homo ex virgine processit. Et
 quamuis natiuitatis modo a no-
 bis differret, similitudinē tamen
 nostram (peccato dumtaxat ex- *Ibid. 15.*
 cepto) per omnia amplectendam
 existimauit. Nam & nascitur, &
 fasciis inuoluitur, & lactatur, &
 infans in præsepio ponitur; & om- *Luc. 2.*
 nes denique propter iam dictas
 causas naturæ nostræ infirmitates
 experitur. Interim tamen cum in-
 fans adhuc esset, inimicum ipsius-
 que cohortem exterruit, magos *Math. 2.*
 ad pœnitentiam adducens, & vt
 regem a quo missi fuerant, con-
 temnerent, efficiens.

Κυπριανὸς ὁ ἀγιωτάτου ὀπισκοποῦ
 καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς περὶ ἐλεημο-
 σωῆς λόγου.

*Cypriani sanctissimi episcopi &
 martyris, ex tractatu de
 elemosyna.*

ΠΟΛΛΑΙ καὶ μέγισται τυχάνουσιν,
 ἀγαπήσοι ἀδελφοί, αἱ θεῖαι βίβ-
 λισται, ἀφ' ὧν ἡμετέραν σωτηρίαν
 ἡ εὖ θεοῦ πατρὸς δαψιλῆς καὶ πλοῖα
 φιλαδελφία εἰργάσατο, καὶ αἰεὶ ἐργά-
 ζεσθαι. ὅπ' φυλάξαι καὶ ζωοποιῆσαι ἡ-
 μᾶς ὁ πατήρ ὁ θεὸς ἐπέμψεν, ἵνα

MULTA & magna sunt, fra-
 tres carissimi, beneficia di-
 uina, quibus in salutem nostram
 Dei Patris & Christi larga & co-
 piofa clementia & operata sit, &
 semper operetur; quod confer-
 uandis ac viuificandis nobis Pa-
 ter Filium suum misit, vt reparare

nos posset; quodque Filius missus, esse & hominis filius voluit, vt nos Dei filios faceret. Humiliauit se, vt populum qui prius iacebat, erigeret: vulneratus est, vt vulnera nostra curaret: seruiuit, vt ad libertatem seruientes extraheret: mori sustinuit, vt immortalitatem mortalibus exhiberet.

ἡμαῖς ἀνακαινίσῃ· καὶ πεμφθεὶς ὁ υἱὸς ἠθέλησεν υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι, ὅπως ἡμαῖς υἱὸς Θεοῦ καταστήσῃ. ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτὸν, ἵνα ἡμῶν τὸ ἀπερριμμένον ἀνακτήσῃ· τὸ ἑαυμάπτου, ἵνα τὰ ἡμέτερα ἑαυμάτῃ θεραπεύσῃ· ἐδούλωσεν, ἵνα ἐκ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν ἡμῶν αὐτὸν δούλωντας ἀγάγῃ· θάνατον ὑπέστη, ἵνα πᾶσι ἀθανάσιον τοῖς θνητοῖς δώσῃ.

Ambrosii sanctissimi episcopi Mediolanensium expositio de fide.

Ἀμβροσίου τῆς ἀγιωτάτου ἡγουμένου Ἐπισκόπου τῆς Μεδιολανῶν ἐπιμυνεῖα περὶ πίστεως.

Lib. 1. de fide, c. 16. Gal. 4. v. 4.

SI mihi non credunt, credant Apostolo dicenti: Postquam vero venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Filium, inquit, suum, non vnum de multis; non communem, sed suum. Suum cum dicit, generationis aeternae proprietatem significauit. Hunc postea factum ex muliere asseruit, vt factura non diuinitati, sed assumptioni corporis adscriberetur. Factum ex muliere, per carnis susceptionem: factum sub lege, per obseruantiam legis. Generatio autem illa caelestis ante legem, ista post legem.

Εἰ ἐμοὶ οὐ πιστεύουσιν, πιστεύουσιν τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι· ὅτι δὲ πληθεύσῃ τῷ χρόνῳ, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς υἱὸν αὐτοῦ, γεννηθῆναι ἐκ γυναίκος, γεννηθῆναι ὑπὸ νόμου. Ὁ υἱὸν αὐτοῦ φησὶν, οὐχ ἕνα ἐκ πολλῶν· οὐ κοινόν, ἀλλ' αὐτοῦ· τῆς αἰδείου γεννήσεως πᾶσι ἰδιόπτετα ἐσήμανε. τὸν μὲν τῶν γεννηθῆναι ἐκ γυναίκος καταπέσει, ὅπως τὸ γενέσθαι οὐκ ἐκ τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῷ πνεύματι καὶ σαρκὶ ἐκ γυναικὸς, διὰ τῆς πνευματικῆς σαρκὸς γεννηθῆναι ὑπὸ νόμου, διὰ τῆς νόμου φυλακῆς· ἢ ἵνα ἀποδείξῃ τὴν γεννήσιν πρὸ τῆς νόμου· αὐτὴ δὲ μὲν ὑπὸ νόμου.

Eiusdem ex libro secundo de fide.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου περὶ πίστεως.

Cap. 4.

1. Cor. 2. v. 4.

SILEANT igitur inanes de sermonibus quaestiones, quia regnum Dei, sicut scriptum est, non in persuasione verbi est, sed in ostensione virtutis. Seruemus distinctionē diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura est. Et si idem loquitur, non est falsum quod dicitur, ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ ἐκαστὴ φύσις ἐστίν. ὁ αὐτὸς λαλεῖ,

Σιωπῆσαι ἄρα τὰς ἐκ τῶν λόγων ματαίαις ζητήσεις, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐπίστασιν, οὐκ ἐν πειθοῖ λόγων δίδασκῆται ἐστίν, ἀλλ' ἐν δεικνύμενῃ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἐκαστῆς φύσεως ἐστίν. ὁ αὐτὸς λαλεῖ,